

Какъ-то тѣн растѣнія бѣха наредени можеше нѣкой да ги види изъ еднождь. Бѣ посадилъ средъ долината низки-те травы послѣ древа-та, и най послѣ големы-те, кон-то обикаляха всичка-та окружность; щото тая широка ограда виждашесе отъ среда-та като единъ муравный амфитеатръ, отъ плодове и цвѣтове, содержащій зелія, малы ливады и нивы оризены и пшеничны. Като редеше обаче тѣя растѣнія споредъ мѣстѣ-то си не ся отстраши отъ природа-та но предводимъ отъ нейны-те указанія положи на высокы-те мѣста, оныя що содержавать птицепитателны зерна, а близъ воды оныя на кои-то зерна-та плывать. Споредъ тойзи начинъ всяко растѣніе растеше въ прилично мѣсто, и всяко мѣсто получаваше отъ растѣніе-то особно украшеніе. Води-те, кон-то истичаха отъ верха на камени-те производяха въ глубочина-та на долина-та тука изворы, тамо широка огледала, въ кои-то ся огледуваха, средъ мурава-та, сущи-те древа разцвѣтени, брегове-те и сино-то небо.

Колко-то неревна да е тука земля-та вси-те растенія бѣха осязаеми, какъ-то и видими. Спомогнахме му вси словомъ и дѣломъ за да